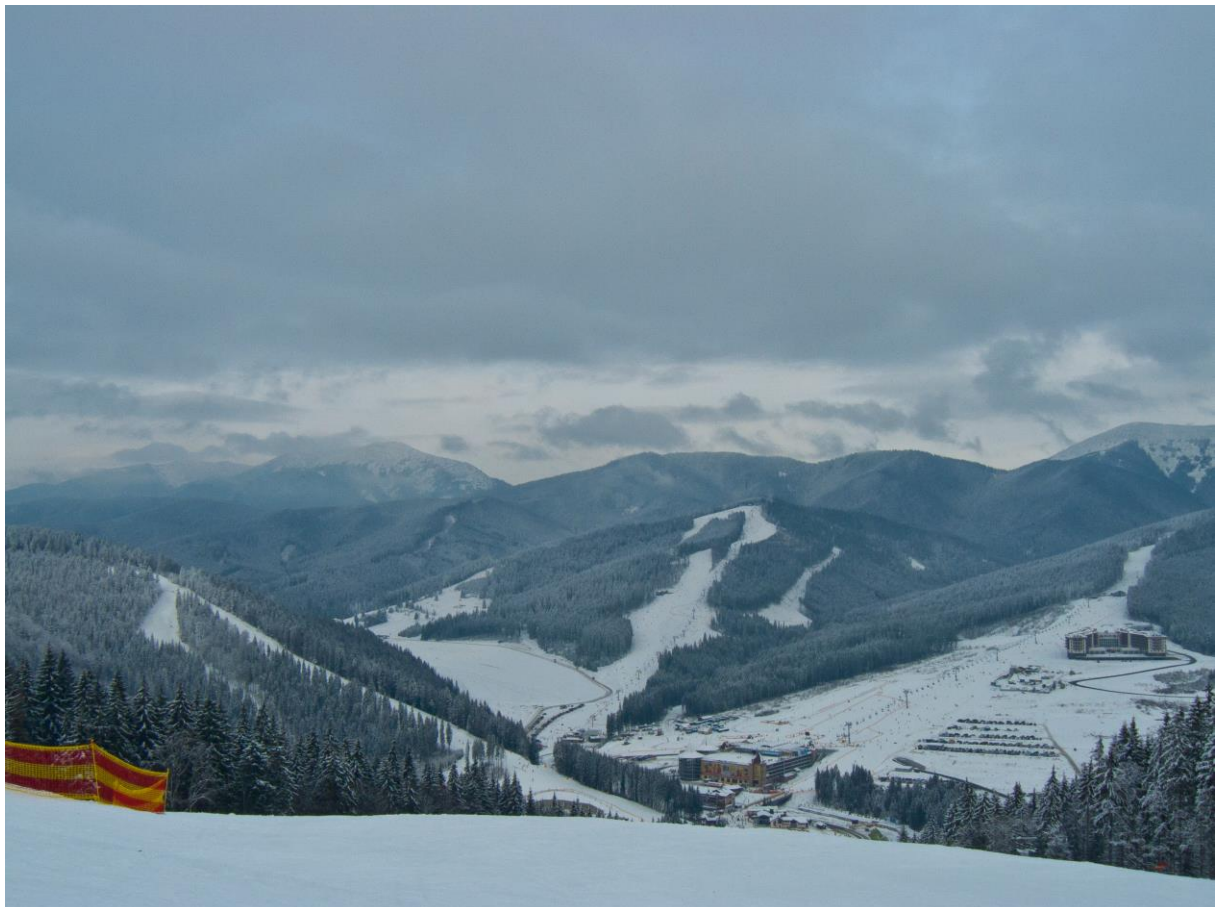

Skifall Activity Week, Kiova, 25.1.-31.1.2014

Kiovan paikallisjärjestö järjesti uskomattoman mahdollisuuden lähteä kokeilemaan Ukrainan Alpeja Bukovelin laskettelukeskuksessa. Huomasimme tapahtuman Estiemin sivuilta juuri ennen ennakoilmoittautumisen päättymistä, joten päätöksentekoon ei aikaa tuhrattu. Lokakuun lopussa ei ollut varmaa, miltä lukujärjestys tammikuun lopussa näyttäisi, mutta siitä huolimatta ostimme lennot ja maksoimme osallistumismaksun. Yleensä reissut jää tekemättä, koska on jokin mukamas tärkeän koulutyön palautus samalla viikolla.

Varasimme lennot lauantai 25.1. aamuun, sillä Kiovassa tuli olla kello 17.00. Heti Ukrainaan saavuttuamme olimme hieman sormet suussa, kun kyrilliset aakkoset eivät olleet vahvuksiamme. Ruoka tilattaessa pyrimme käyttämään englantia, jos tarjoilija sitä osasi, muuten luotimme yläkertaan ja toivoimme parasta. Kello 17 koko Estiem-porukka kokoontui rautatieasemalle, josta oli tarkoituksena matkata neuvosto-aikaisella junalla noin 11 tuntia länteen Bukoveliin päin. Juna muistutti Suomen rakkaita pikajunia, jotka toimivat kelissä kuin kelissä, eikä hydy isommillakaan pakkasilla. Mukavat pedit mahdollisti nukkumisen, liian tehokkaiden lämmityslaitteiden ansiosta uni oli melko katkonaista.

Junan pysähdyttyä Ivano-Frankivskin kaupungissa jatkoimme matkaa parin tunnin ajan linja-autolla päästäksemme Bukoveliin. Saavuimme Bukoveliin aikaisin aamulla ja saatuamme tavarat mökin varastoon, lähdimme testaamaan keskuksen rinteitä. Mökkimme sijaitsi noin 500 metriä lähimmästä hissistä, joten matkan taittui helposti kävellen. Odotuksemme eivät olleet korkealla, mutta heti keskuksen päästyämme huomasimme sen olevan palveluiltaan ja kunnoltaan Suomen ja muun Euroopan tasolla. Rinteet olivat hyvin monipuoliset ja ne soveltuivat niin vasta-alkajille kuin kokeneemmillekin laskijoille. Rinteiden kunto kuitenkin vaihteli, välillä rinteitä ei oltu ajettu lainkaan, mutta yleensä ne olivat hyvässä kunnossa. Toisena poikkeavana tekijänä oli paikallinen laskukulttuuri, jossa sauvat pidettiin kainalossa, oltiin syvässä kyykyssä ja annettiin painovoiman tehdä tehtävänsä. Varovaisuutta siis vaadittiin rinteessä. Hissijonoissa näkyi myös kulttuurieroja, koska jonottaessa vain vahvimmat pääsivät hissiin.

Activity weekin pääohjelmana oli laskeminen, joten menimme joka aamu noin kymmenen aikaan rinteisiin. Rinteet sulkeutuivat viiden aikoihin ja illoiksi oli järjestetty aina muuta ohjelmaa. Kaikki kokoontuivat samaan aikaan syömään päivällistä, jossa pääsimme syömään paikallisia ruokia. Ruokakulttuuri ei eronnut liiemmin suomalaisesta perinteisestä ruoasta, mutta valkosipulia, punajuurta ja smetanaa käytettiin paljon. Ensimmäisinä iltoina tutustuimme muihin estiimereihin mökissä ja kokeilimme venäläistä tapaa sauna. Seuraavina päivinä kävimme tutustumassa paikalliseen yöelämään, joka matalasta sesongista johtuen oli laimeaa. Viimeisenä iltana ei järjestettyä ohjelmaa ollut, koska piti alkaa pakkaamaan tavaroita ja valmistautumaan raskaaseen kotimatkaan.

Lähdimme torstai-iltana takaisin kohti Kiovaa, jonne saavuimme varhain perjantai aamuna. Lentomme lähti vasta illalla, joten ehdimme käydä katsomassa Kiovan keskustassa käynnissä olleita mielenosoituksia. Onneksemme aukiolla oli melko rauhallista Suomen tiedotusvälineiden antamaan kuvaan nähden. Olimme takaisin Suomessa myöhään perjantai-

iltana.

Estiem-reissulla oli mukana todella hyvä porukka, jossa tutustui helposti muihin kulttuureihin. Yleensä matkustellessa näkee vain perinteiset turistikohdeet, mutta paikallisten avustamalla näimme miten ukrainalaiset oikeasti elävät ja matka antoi hyvän kokonaiskuvan Ukrainasta. Suosittelemme lähtemään Estiem-reissuille aina mukaan, mikäli se on mahdollista!!